

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele părții vătămate Mihailov Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Drobot Dorel Constantin, născut la 31 mai 1987, originar și domiciliat în s. Negurenii-Vechi, r-l Ungheni

și

Drobot Constantin Constantin, născut la 03 decembrie 1989, originar și domiciliat în s. Negurenii-Vechi, r-l Ungheni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.07.2011 – 19.07.2013;

2. instanța de apel: 31.07.2013 – 30.09.2015;

3. instanța de recurs: 11.01.2016 – 30.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 iulie 2013, **Drobot Dorel Constantin** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 450 unități convenționale, ce constituie 9000 lei;

- art. 157 Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră a fost stabilită pedeapsa definitivă cet. Drobot Dorel Constantin amendă în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie 9000 lei.

Drobot Constantin Constantin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalent cu 8000 lei.

În baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, Drobot Constantin Constantin a fost achitat.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea de la inculpați solidar în beneficiul părții vătămate Mihailov Dumitru prejudiciul material în sumă de 44708,73 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la data de 19.02.2011 Drobot Dorel, împreună cu fratele său Drobot Constantin, au fost la un botez la Boicu Viorel. Aproximativ la orele 17.00, au fost la Talpă Serghei acasă în or. Ungheni, unde au servit câte 1-2 pahare de vin și au plecat spre casă. Talpă Serghei i-a petrecut pînă la magazinul de pe str. Ștefan cel Mare 95, or. Ungheni. La momentul despărțirii Drobot Constantin se îmbrățișa cu Talpă Serghei, iar Drobot Dorel a hotărît să intre în magazin să procure țigări. În momentul cînd Drobot Dorel încă se afla cu ei, a simțit o lovitură în regiunea corpului și reproșuri precum că din ce cauză el nu-i dădea pace lui Talpă Serghei. Apoi a început să se întindă cu acea persoană, care era Mihailov Dumitru. Dorind să-i curme acțiunile, dînsul l-a împins pe Mihailov Dumitru, care din motiv că afară era ghețuș a căzut. Mihailov Dumitru s-a ridicat și a plecat peste drum și peste cîteva clipe s-a întors mai agresiv, fiind în stare de ebrietate, începuse să-l numească cu cuvinte murdare și să-l lovească din nou pe Drobot Dorel. În conflict s-a implicat și Drobot Constantin, astfel toți continuînd de a se întinde de haine și a se îmbrînci și lovi reciproc. Atunci Drobot Dorel din nou l-a îmbrîncit pe Mihailov Dumitru, lovindu-l cu palma peste față pentru a-i curma acțiunile, în rezultatul la ce Mihailov Dumitru a căzut din nou cu fața în jos pierzînd cunoștința și primind vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 505 din data de 19.12.2011, i-a cauzat leziuni corporale grave.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Casian Tamara și partea vătămată Mihailov Dumitru, care au invocat următoarele:

- instanța de judecată contrar probelor cauzei a ajuns la concluzia greșită de a recalifica acțiunile inculpatului Drobot Dorel de pe art. 151 alin. (2) lit. d) pe art. 157 Cod penal;

- instanța de judecată contrar probelor cauzei l-a achitat pe Drobot Constantin pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- instanța de judecată a aplicat pedepse prea blînde în raport cu vina inculpaților și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvîrșite de ei;

- instanța de judecată neîntemeiat a respins acțiunea civilă ce ține de încasarea solidară de la inculpații Drobot Dorel și Drobot Constantin a sumei de 94291 lei, salariul ratat, începînd cu 19.02.2011 pînă la 31.05.2013 și de obligarea lui Drobot Dorel și Drobot Constantin să-i plătească solidar lui Mihailov Dumitru salariul ratat calculat în dependență de quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat și adoptat prin Hotărîrea Guvernului RM pentru anul curent de plată, începînd cu data de 01.06.2013 pînă la decăderea condițiilor din care s-a născut obligația de plată;

- instanța de judecată neîntemeiat a micșorat prejudiciul moral pînă la 10000 lei;

- în partea descriptivă a sentinței, instanța de judecată a făcut constatări ce contravin probelor cauzei și anume că „*Mihailov Dumitru s-a ridicat și a plecat peste drum și peste cîteva clipe s-a întors mai agresiv, fiind în stare de ebrietate, începuse să-l numească cu cuvinte murdare și să-l lovească din nou pe Drobot Dorel...*”, deoarece, unicele persoane care au dat astfel de declarații au fost inculpații, nici un martor atît la organul de urmărire penală cît și în instanța de judecată nu au confirmat aceste fapte. Din declarațiile martorilor a fost stabilit că din cauza loviturilor D. Mihailov a căzut jos, iar inculpații l-au lovit cu picioarele peste cap și continuau să-l lovească, iar martorii încercau să-i oprească;

- sunt lipsite de suport probator și concluziile instanței, atât la calificarea faptei, cât și la aprecierea întinderii prejudiciului moral: „*că incidentul propriu zis între inculpați și partea vătămată s-a iscat la inițiativa părții vătămate, care crezând că inculpații se bat cu vecinul lor S. Talpă le-a făcut observație, încercând să curme acțiunile lor*”, din declarațiile martorilor reiese că D. Mihailov doar l-a întrebat ce are cu vecinul lui, acestea însă imediat i-au aplicat acestuia o lovitură de la care a căzut jos;

- la fel este greșită și concluzia că „*D. Drobot și C. Drobot nu au intenționat să-i provoace părții vătămate careva leziuni corporale, aceste survenind din imprudență în urma căderii părții vătămate după lovitura aplicată acestuia de către D. Drobot*”, martorii interogați la urmărirea penală și în instanța de judecată au declarat că încăierarea a avut loc între D. Drobot, C. Drobot și D. Mihailov, că D. Drobot și C. Drobot i-au aplicat lui D. Mihailov multiple lovituri cu pumnii, picioarele și cu un corp dur peste cap și celelalte părți ale corpului, în rezultatul căror ultimul a pierdut cunoștința, fiind internat în secția reanimare a spitalului raional Ungheni unde s-a aflat câteva zile, ca rezultat a suferit traumă craneo-cerebrală de gradul doi, D. Mihailov a avut nevoie de îngrijiri medicale de lungă durată și la moment continuă să se trateze, or, loviturile cu asemenea consecințe nicidecum nu puteau fi calificate ca lovituri din imprudență;

- cât privește latura civilă, instanța de judecată trebuia să aplice normele de drept procesual penal în coroborare cu normele de drept civil;

- Mihailov Dumitru a pierdut cunoștința, fiind internat în secția reanimare a spitalului raional Ungheni unde s-a aflat câteva zile, în rezultatul loviturilor i s-a pricinuit traumă cranio-cerebrală de gradul doi, D. Mihailov a avut nevoie de îngrijiri medicale îndelungate în vederea vindecării, conform Procesului-verbal al Consiliului medical Consultativ IMSP centrul Medicilor de Familie Ungheni în rezultatul traumei cranio-cerebrale i s-a stabilit diagnosticul: Sindrom neurologic și cefalic. Ataxie senzitivă. Hemipareză pe stînga. Dereglări severe de statică și mers ce se atîrnă la gradul doi de invaliditate, la moment Consiliul Național pentru determinarea dezabilității și capacității de muncă i s-a stabilit doar 35% capacitatea de muncă ce se atîrnă la gradul unu de invaliditate;

- ținînd cont de aceste consecințe grave, de vîrsta părții vătămate și de perioada de vindecare, consideră că suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasată de instanță, nici pe departe nu compensează prejudiciul moral suportat de D. Mihailov;

- Mihailov Dumitru are studii superioare, a absolvit facultatea de drept a Universității de Studii Europene din Moldova, din cauza sănătății nu se poate angaja în serviciu sau să plece la muncă peste hotare, deci, este în drept să solicite de la inculpați achitarea salariului pe care putea să-l primească;

- începînd cu 19.02.2011 din cauza bolii nu este angajat în cîmpul muncii, fiindu-i stabilit gradul doi de invaliditate;

- potrivit Hotărîrii Guvernului RM nr. 968 din 18.10.2010, nr. 868 din 22.11.2011 și nr. 951 din 20.12.2012 „*Privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie*”, cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2011 este 3300 lei, pentru anul 2012 - 3550 lei și pentru anul 2013 - 3850 lei;

- deci, începînd cu data de 19.02.2011 și pînă la moment inculpații urmează să-i compenseze salariul ratat în sumă totală de 94291 lei, calculate după cum urmează:

(3300 lei* 10,5 luni=34841 lei:3550 lei* 12 luni=40200 lei:3850 lei*5 luni= 19250 lei);

- a considerat eronată concluzia instanței de judecată „*că cheltuielile prejudiciului sub formă de venit ratat în ședința de judecată nu au fost probate nici printr-un act, partea vătămată la momentul incidentului nu era angajat, iar argumentele că el dispune de studii superioare și eventual s-ar fi aranjat în serviciu de unde ar fi obținut un venit de aproximativ 94291 lei nu pot fi calificate drept o probă incontestabilă*”, venitul ratat nu constituie cheltuieli, care urmează a fi probate, suma de 94291 lei este calculul capitalizat al salariului mediu pe economie pentru perioada pînă la emiterea sentinței și un venit posibil obținut, dacă se angaja în cîmpul muncii putea să obțină un venit și mai mare;

- D. Mihailov nu are posibilitate să se aranjeze în cîmpul muncii;

- există legătura cauzală dintre faptă și urmările grave;

- există o normă de drept imperativă care guvernează această situație de drept, astfel în prezența acestor condiții instanța de judecată trebuia să admită acest capăt de cerere;

- a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond, recunoașterea lui Drobot Constantin și Drobot Dorel vinoveți în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal - 12 ani închisoare, pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 5 ani închisoare, stabilind pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial 12 ani închisoare, încasarea solidar de la inculpații D. Drobot și C. Drobot 200000 lei prejudiciul moral, încasarea solidar de la inculpații D. Drobot și C. Drobot salariul ratat în sumă de 94291 lei, începînd cu 19.02.2011 pînă la 31.05.2013, obligarea lui D. Drobot și C. Drobot să plătească solidar salariul ratat - calculat în dependență de quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat și aprobat prin Hotărârile Guvernului RM pentru anul curent de plată, începînd cu data de 01.06.2013 și pînă la decăderea condițiilor din care s-a născut obligația de plată, cu menținerea sentinței instanței de fond în partea ce ține de încasarea de la inculpați în mod solidar în beneficiul părții vătămate D. Mihailov prejudiciul material legat de cheltuielile de tratament, transport și asistență juridică în sumă de 44708,73 lei.

3.2. Inculpatul Drobot Dorel, care a invocat următoarele:

- sentința instanței de fond este ilegală, prin prisma calificării incorecte a acțiunilor sale, cît și a lipsei probelor ce confirmă prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate și urmează a fi casată;

- atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată, nu a recunoscut vina și a declarat că în conflictul dintre el și D. Mihailov nu l-a lovit pe ultimul și nici nu l-a numit cu cuvinte necenzurate, probabil, în timp ce încerca să-i curme acțiunile ilegale ale lui D. Mihailov, care a inițiat conflict și prima dată și a doua oară, l-a lovit o singură dată cu palma în regiunea feței;

- instanța de judecată la calificarea acțiunilor sale nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație motivele și scopurile infracțiunii care i se incriminează, care au fost curmarea acțiunilor ilegale ale părții vătămate, precum și în scop de autoapărare, a informației despre personalitatea părții vătămate, care a inițiat conflictul fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat prin însăși actul de învinuire,

precum și constatarea cauzelor și condițiilor ce au contribuit la săvârșirea huliganismului;

- instanța de judecată urma să aprecieze corect relațiile dintre el și D. Mihailov, care după primul conflict, au devenit ostile și inițierea celui de al doilea conflict de către D. Mihailov a fost de răzbunare, fapt, care a fost confirmat în instanța de judecată de către martorul Talpă Serghei;

- nu se consideră vinovat nici în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, deoarece, cauzarea vătămarilor corporale grave cet. D. Mihailov nu sunt o consecință a acțiunilor sale, pentru că a recunoscut că din întâmplare în timp ce încerca să se apere și să curme acțiunile ilegale ale lui D. Mihailov probabil l-a lovit o singură dată cu palma în regiunea feței, fără ca să-i cauzeze acestuia leziuni corporale grave;

- acuzatorul de stat nu a prezentat probe care să confirme vinovăția sa în comiterea faptelor pentru care a fost condamnat, iar conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *„Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”*;

- nu este de acord cu sentința privind condamnarea sa în ce privește latura civilă pe motiv că infracțiunile nu au fost comise de el și prin urmare nu este posibilă încasarea prejudiciului material și moral. Prejudiciul material nu a fost confirmat prin probele concludente, pertinente și admisibile, în același context, potrivit art. 1422 Cod Civil, repararea prejudiciului moral se efectuează *„în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație”*, prin urmare, instanța de judecată urma să descrie suferințele psihice suferite de D. Mihailov prin fapte presupus comise de el ce au atentat la drepturile personale nepatrimoniale, cu descrierea acestor drepturi personal nepatrimoniale;

- astfel, în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe și din punctul de vedere a pertinentei, concludenței și admisibilității în ansamblu nu dovedesc comiterea de către el a infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 157 Cod penal;

- a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie achitat pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui.

3.3. Înculpatul Drobot Constantin Constantin, care a invocat următoarele:

- sentința instanței de fond este ilegală, prin prisma calificării incorecte a acțiunilor sale, cât și a lipsei probelor ce confirmă prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate;

- atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, nu a recunoscut vina și a declarat că în conflictul dintre fratele Dorel și D. Mihailov nu l-a lovit pe ultimul și nici nu l-a numit cu cuvinte necenzurate, a intervenit în conflict doar cu scopul de a curma acțiunile lui D. Mihailov și de a aplana conflictul;

- instanța de judecată la calificarea acțiunilor sale nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație motivele și scopurile infracțiunii care i se incriminează, care au fost curmarea acțiunilor ilegale ale părții vătămate, a informației despre personalitatea părții vătămate care a inițiat conflict fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat prin însuși actul de învinuire, precum și constatarea cauzelor

și condițiilor ce au contribuit la săvârșirea huliganismului. Totodată, instanța de judecată urma să aprecieze corect relațiile dintre el și D. Mihailov, deoarece, conflictul s-a iscat între fratele său și D. Mihailov, iar el, a intervenit în acest conflict doar cu scopul de a curma acțiunile ultimului, fapt, care a fost confirmat în instanța de judecată de către martorul Talpă Serghei;

- acuzatorul de stat nu a prezentat probe care să confirme vinovăția sa în comiterea faptelor pentru care a fost condamnat;

- nu este de acord cu sentința privind condamnarea sa în ce privește latura civilă pe motiv că infracțiunile nu au fost comise de el și prin urmare nu este posibilă încasarea prejudiciului material și moral, prejudiciul material nu a fost confirmat prin probele concludente, pertinente și admisibile;

- astfel, în cadrul ședinței de judecată nu au fost prezentate suficiente probe și din punctul de vedere a pertinentei, concludenței și admisibilității în ansamblu nu dovedesc comiterea de către el a infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 157 Cod penal;

- a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat pe faptul condamnării sale în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către inculpații Drobot Dorel Constantin și Drobot Constantin Constantin.

Admis apelul declarat de avocatul Casian Tamara și partea vătămată Mihailov Dumitru, sentința casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Drobot Dorel Constantin s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu numirea pedepsei:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - 3 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 1 an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită definitiv lui Drobot Dorel Constantin pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii în privința lui Drobot Dorel Constantin cu stabilirea termenului de probă de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Drobot Dorel Constantin în folosul părții vătămate Mihailov Dumitru prejudiciul moral în mărime de 20000 lei.

S-a dispus încasarea de la Drobot Dorel Constantin și Drobot Constantin Constantin în folosul părții vătămate Mihailov Dumitru cheltuielile de asistență juridică acordate în instanța de apel în mărime de 5000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat următoarele:

Referitor la apelul declarat de avocatul Casian Tamara și partea vătămată Mihailov Dumitru.

Instanța de apel în urma cercetării probelor a constatat că, instanța de fond, judecând cauza penală referitor la învinuirea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, adusă inculpaților, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv

circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect, ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Drobot Dorel și Drobot Constantin și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpaților conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane*, soluție care în latura respectivă a fost menținută fără modificări.

Instanța de apel în urma cercetării probelor, la fel, a conchis că, este justă soluția instanței de fond referitor la achitarea inculpatului Drobot Constantin în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, nefiind dovedită vinovăția inculpatului Drobot Constantin pe acest capăt de învinuire, în legătură cu ce sentința instanței de fond referitor la achitarea inculpatului Drobot Constantin s-a menținut fără modificări.

Cu privire la recalificarea acțiunilor lui Drobot Dorel din baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza art. 157 Cod penal, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond în acest sens este eronată și nu corespunde probelor cercetate atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel.

Totodată, instanța de apel a menționat faptul că, judecând cauza penală în privința lui Drobot Dorel și Drobot Constantin, instanța de fond, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deși, a emis sentința de condamnare în privința inculpaților în învinuirea incriminată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în partea descriptivă a sentinței, la descrierea faptelor criminale considerate ca dovedite, nu a constatat fapta inculpaților Drobot Dorel și Drobot Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, totodată, nu a indicat nici învinuirea inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, deși, l-a achitat pe Drobot Constantin în latura dată.

În același timp, deși a recalificat acțiunile lui Drobot Constantin din baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 157 Cod penal, descriind fapta criminală ca fiind dovedită, în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond nu a reținut că faptele lui Drobot Dorel au fost comise cu imprudență, din conținutul faptei constatate nu rezultă că vătămarea integrității corporale a lui Mihailov Dumitru a fost comisă din imprudență.

În cadrul reluării cercetării judecătorești în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel suplimentar au fost audiați:

- partea vătămată Mihailov Dumitru;
- reprezentantul părții vătămate Mihailov Dumitru, Mihailov Isidor;
- martorul Dziuba Olga;
- martorul Tolpa Sergiu;
- inculpatul Drobot Dorel;
- inculpatul Drobot Constantin.

Totodată, suplimentar au fost cercetate și următoarele probe:

- raportul-denunț din 24.02.2011, din care rezultă că în rezultatul examinării înștiințării telefonice înregistrate în R-2, nr. 849 din 19.02.2011, a fost stabilit că la data de 19.02.2011 aproximativ orele 20.00, pe str. Ștefan cel Mare, cet. Mihailov Dumitru a fost bătut de către cet. Drobot Dorel Constantin a.n. 1987 și alte persoane

care urmează a fi identificate, ca urmare cet. D.Mihailov a fost internat în spitalul raional Ungheni (f.d. 5 vol. I);

- plîngerea depusă de D. Mihailov adresată comisarului CPR Ungheni, înregistrată la 24.02.2011 nr. R-1 nr. 127 (f.d. 6 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2011 (f.d. 7 vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr. 93 din 23.02.2011 (f.d. 14 vol. I);

- ordonanța din 16.03.2011 de recunoaștere a lui Mihailov Dumitru în calitate de parte vătămată (f.d. 35 vol. I);

- ordonanță de ridicare de la martorul Mihailov Isidor a documentelor medicale în privința lui Mihailov Dumitru (f.d. 39);

- procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.03.2011 (f.d. 40 vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 65 din 04.04.2011 (f.d.49 vol. I);

- raport de examinare medico-legală nr. 48 din 02.03.2011 (f.d. 50 vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din 06.04.2011 între partea vătămată D. Mihailov și bănuitul D. Drobot în cadrul cărui ultimul a refuzat de a participa (f.d. 66 vol. I);

- procesul-verbal de confruntare din 06.04.2011 între partea vătămată D. Mihailov și bănuitul C. Drobot în cadrul cărui ultimul a refuzat de a participa (f.d. 67 vol. I);

- procese-verbale de verificare a declarațiilor la fața locului din 06.04.2011 cu participarea lui C. Drobot și D. Drobot, potrivit căror rezultă că inculpații au refuzat de a participa la acțiunea procesuală (f.d. 68-69 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.04.2011 cu participarea pertului A. Zaharciuc (f.d. 70 vol. I);

- plan-schemă la procesul-verbal de cercetare la fața locului, planșă foto (f.d. 72-73 vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 17.04.2011, planul schemă și tabelul fotografic cu participarea lui I. Mihailov și D. Mihailov (f.d. 74-76, 77-80 vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 17.04.2011, planul schemă și planșă fotografică cu participarea martorului O. Dziuba (f.d. 81-83 vol. I);

- ordonanța și proces-verbal de ridicare și examinare din 18.04.2011 a bonurilor de plată pentru medicamente (f.d. 84-85 vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 19.04.2011, planșa fotografică cu participarea martorului Iu. Cebotari (f.d. 89-90 vol. I);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.04.2011 cu participarea martorului S. Tolpa, planșă tabelul fotografică (f.d. 91-92 vol. I);

- ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 23.05.20 (f.d. 105 vol. I);

- procese-verbale de ridicare și examinare a fișei medicale pe numele lui D. Mihailov (f.d. 125, 128, 132-133 vol. I);

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 06.06.2011 (f.d. 131 vol. I);

- proces-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 28.06.2011 lui D. Drobot și C. Drobot cu participarea apărătorului I. Ciorba, fiind înaintate demersuri de încetare a urmăririi penale (f.d. 169-170 vol. I);

- ordonanțele de respingere a demersului învinuitului și apărătorului din 29.06.2011 (f.d. 171-172 vol. I);
- certificat pe numele lui D. Mihailov privind încadrarea gradului II de invaliditate din 28.06.2012 (f.d. 191 vol. I);
- declarațiile părții vătămate Mihailov Dumitru (f.d. 203-204 vol. I);
- declarațiile suplimentare a părții vătămate D. Mihailov (f.d. 48 vol. II);
- declarațiile martorului Mihailov Isidor (f.d. 207-209 vol. II);
- declarațiile martorului Dziuba Olga (f.d. 215 vol. I);
- declarațiile martorului Hlib Alexei (f.d. 217 vol. I);
- acțiunea civilă în procesul penal depusă de partea vătămată D. Mihailov și documentele anexate (f.d. 221-227 vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 225 din 30.11.2011 (f.d. 230-236 vol. I);
- potrivit încheierii procesului-verbal al ședinței de judecată din 19.12.2011 Mihailov Isidor a fost recunoscut ca parte vătămată (f.d. 237 vol. I);
- declarațiile martorului Tolpa Sergiu (f.d. 239-245);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 505 din 17.09.2012 (f.d. 252-257 vol. I);
- ordonanța de punere sub învinuire a lui D. Drobot în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal din 19.10.2012 (f.d. 3 vol. II);
- ordonanța de punere sub învinuire a lui C. Drobot în baza art. 287 alin. (2) lit. b), art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal din 19.10.2012 (f.d. 5 vol. II);
- acțiune civilă în procesul penal suplimentar înaintată de partea vătămată D. Mihailov (f.d. 22-30, 85-89 vol. II);
- adeverința din 16.11.2012 în privința lui D. Mihailov privind faptul că se află la evidență la CTAS Ungheni (f.d. 31 vol. II);
- diplomă de studii în copie pe numele lui D. Mihailov privind absolvirea Universității de Studii Europene din Moldova, specialitatea „Drept” (f.d. 32 vol. II);
- certificate privind stabilirea gradului de invaliditate II lui D. Mihailov (f.d. 33-34 vol. II);
- copia hotărârii Guvernului nr. 868 din 22.11.2011 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012, în mărime de 3550 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație (f.d. 35-36 vol. II);
- declarațiile martorului Iu. Cebotari (f.d. 40-44 vol. II);
- declarațiile martorului Dărăbană Mihail (f.d. 53-58 vol. II);

Cercetînd și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța de apel conform propriei convingeri bazate pe probele verificate în ședința judiciară, a ajuns la concluzia că probele analizate constată deplin vinovăția lui Drobot Dorel și Drobot Constantin în faptele incriminate pe primul epizod conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, sub formă de *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvîrșite de două sau mai multe persoane.*

Instanța de apel, la fel, a ajuns la concluzia că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungînd la

concluzia că inculpatul C. Drobot necesită achitat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, sub formă de *vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață însoțită de pierderea stabilă a o treime din capacitatea de muncă, săvârșită de două sau mai multe persoane*, deoarece totalitatea probelor cercetate de către instanță nicidecum nu confirmă temeinicia învinuirii aduse, nefiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Drobot Constantin în latura dată.

Totodată, instanța de apel a constatat că, instanța de fond fără just temei și eronat a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului Drobot Dorel din baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 157 Cod penal și în urma cercetării probelor consideră că acțiunile lui Drobot Dorel conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, vinovăția inculpatului Drobot Dorel în latura respectivă fiind constatată deplin din probele administrate.

În urma evaluării probelor, instanța de apel a conchis că, acțiunile săvârșite de către Drobot Dorel față de Dumitru Mihailov, când s-a întors a doua oară, conțin elementele infracțiunii de *vătămare intenționată gravă a integrității corporale, periculoasă pentru viață, însoțită de pierderea stabilă a o treime din capacitatea de muncă*.

Soluția instanței de apel referitor la constatarea vinovăției lui Drobot Dorel anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, se bazează pe declarațiile inculpaților Drobot Constantin și Drobot Dorel, care au declarat clar că anume Drobot Dorel după ce s-a întors Dumitru Mihailov l-a lovit și au căzut jos, că Drobot Constantin nu a aplicat lovituri, a părții vătămate Dumitru Mihailov, care a declarat că a fost lovit de o persoană, după ce a pierdut cunoștința, a martorilor Talpă Sergiu și Dziuba Olga referitor la epizodul doi, care au declarat că Dumitru Mihailov când a revenit a doua oară a fost lovit doar de unul din inculpați, precum și pe probele scrise ale cauzei penale cercetate de instanța de apel.

Instanța de apel a considerat că, probele respective administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui Drobot Dorel anume în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, în deplină măsură, iar instanța de fond pripit și neîntemeiat a recalificat acțiunile în baza art. 157 Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului Drobot Dorel, părții vătămate Dumitru Mihailov, i-a fost cauzată *vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, însoțită de pierderea stabilă a o treime din capacitatea de muncă, în urma căror lui Dumitru Mihailov i-a fost stabilit gradul 2 de invaliditate*.

În urma vătămarilor și necesității de urmare a tratamentului, precum și stabilirii stării de invaliditate și pierderii stabile a o treime a capacității de muncă, instanța de apel a considerat că, părții vătămate i-a fost adusă daună morală, deoarece însuși faptul de a fi bolnav implică o suferință psihică, primirea tratamentului și stabilirea stării de invaliditate presupune necesitatea unei compensații.

Astfel, instanța de apel a considerat că, ținînd cont de constatarea vinovăției lui Drobot Dorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, de la inculpatul Drobot Dorel urmează a fi încasată în folosul lui Dumitru Mihailov suma

de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral, care la părerea instanței este în raport cu suferințele suportate de partea vătămată și va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat, ținând cont de faptul că i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a avut de urmat tratament medical de lungă durată și i-a fost stabilită invaliditate, prejudiciul moral fiind evident și care necesită recuperare.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Drobot Constantin a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea celui condamnat, precum și prevenirea săvârșirii de către el a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de amendă în mărimea prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeieri de modificare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

Instanța de apel a constatat că, inculpatul Drobot Constantin este la prima abatere, a comis crimă calificată ca mai puțin gravă, se caracterizează pozitiv, a luat măsuri în vederea recuperării prejudiciului adus părții vătămate, pe cauză lipsind circumstanțe atenuante și agravante.

În prezența circumstanțelor date, la părerea instanței de apel, pedeapsa numită sub formă de amendă în limitele prevăzute de legislator este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, este efectivă și va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale, fiind suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii comiterii altor infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Drobot Dorel pentru infracțiunile comise ține cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale de corectarea și reeducarea inculpatului, de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului.

Astfel, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, calificate de legislator ca gravă și mai puțin gravă, de personalitatea vinovatului, care nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află, a recunoscut parțial vinovăția sa și a recuperat parțial prejudiciul adus părții vătămate, la fel ține cont de poziția părții vătămate, care a declarat că nu dorește ca inculpații să stea la închisoare.

Circumstanțe agravante și atenuante nu s-au stabilit.

În baza celor relatate mai sus instanța a considerat necesar a stabili în privința lui Drobot Dorel pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii la momentul comiterii infracțiunilor incriminate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, ținând cont de persoana inculpatului, de faptul că inculpatul este la prima abatere, se caracterizează pozitiv și îi pare rău de cele întâmplate, a luat măsuri în vederea recuperării prejudiciului adus părții vătămate,

Colegiul penal ajunge la concluzia că în circumstanțele stabilite nominalizate a cauzei penale în cazul dat există circumstanțe importante care permit condamnarea cu suspendarea pedepsei prevăzută de art. 90 Cod penal, că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea inculpatului de societate, fiind posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de doi ani, dând posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

Referitor la apelul declarat de inculpatul Drobot Dorel.

Instanța de apel a conchis că, apelul declarat de inculpat este nemotivat și afirmativ, care indică în mare parte situația întâmplată în viziunea proprie, iar argumentele expuse în apel sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond referitor la condamnarea în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, situație menținută de instanța de apel, precum și concluziei stabilite de instanța de apel privind recalificarea eronată a acțiunilor lui Drobot Dorel din baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal în baza art. 157 Cod penal, cu desființarea sentinței în latura dată și condamnarea lui Drobot Dorel în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, nu sunt fondate afirmațiile invocate în apel că instanța de judecată la calificarea acțiunilor sale nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație motivele și scopurile infracțiunii care i se incriminează care au fost curmarea acțiunilor ilegale ale părții vătămate, precum și în scop de autoapărare, a informației despre personalitatea părții vătămate, care a inițiat conflict fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat prin însăși actul de învinuire, precum și constatarea cauzelor și condițiilor ce au contribuit la săvârșirea huliganismului.

Astfel, instanța de apel nu a stabilit că inculpatul Drobot Dorel a acționat în stare de autoapărare, de fapt careva leziuni la inculpat nu au fost depistate, versiunea respectivă a inculpatului fiind fără dovadă, nu s-au stabilit nici acțiunile ilegale ale părții vătămate, în sensul invocat nefiind stabilite careva circumstanțe.

Instanța de apel a ținut să indice că s-a stabilit cu certitudine prin probele cercetate cauzarea leziunilor grave lui Dumitru Mihailov prin acțiunile lui Drobot Dorel, ca urmare compensarea prejudiciului adus victimei urmează a fi făcută de persoanele vinovate, astfel instanța de fond corect a dispus încasarea prejudiciului material în sumă de 44708 lei, precum și a prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, fiind demonstrat prin înscrisuri cheltuielile suportate, temei de a pune la îndoială înscrisurile prezentate de partea vătămată nefiind stabilite.

Mai mult, instanța de apel a constatat vina lui Drobot Dorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, în atare circumstanțe a considerat necesară încasarea prejudiciului moral în sumă de 20000 lei nemijlocit de la Drobot Dorel, fiind adusă dovada prejudiciului moral cauzat.

Instanța de apel a menționat că, nu poate fi luată în considerație nici afirmația invocată în apel de casare totală a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie achitat pe motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui, deoarece nerecunoașterea vinei sale nu echivalează cu achitarea, din moment ce probele cercetate demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și în

baza art. 151 alin. (1) Cod penal, temei de achitare din motivul invocat de inculpat nefiind stabilit.

Referitor la apelul declarat de inculpatul Drobot Constantin.

Instanța de apel a conchis că apelul declarat de inculpat este nemotivat și afirmativ, care indică situația întâmplată în viziunea proprie, iar argumentele expuse în apel sunt identice cu mici excepții cu cele invocate în apel de către inculpatul Drobot Dorel și sunt contradictorii împrejurărilor constatate de către instanța de fond referitor la condamnarea în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și achitarea în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, situație menținută de instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a considerat că nu este necesară repetarea motivelor care au condus la soluția adoptată de instanța de apel, fiind argumentată poziția respectiv în aspectul nominalizat mai sus.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dudulica Liubomir în numele părții vătămate Mihailov Dumitru, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Avocatul părții vătămate L. dudulica și-a întemeiat recursul său pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, invocând următoarele argumente:

- concluziile expuse de instanța de apel sunt contradictorii și nu corespund circumstanțelor cauzei, constatate prin probe pertinente și concludente;

- interpretarea probelor este eronată, fapt care a dus la adoptarea unei soluții nefondate;

- după cercetarea probelor părții acuzării și audierea apelanților consideră s-a demonstrat cu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunilor art. 151 alin. (2) lit. d) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- solicită de a fi apreciate critic declarațiile inculpaților, deoarece poziția aleasă este în scopul apărării. Acestea sunt contradictorii în raport cu declarațiile martorilor, părții vătămate și cu înscrisurile din dosar;

- inculpaților Drobot Dorel și Drobot Constantin li s-a aplicat o pedeapsă prea blândă, deoarece nu s-a luat în considerație că după leziunile corporale primite, Mihailov Dumitru a devenit invalid fără șanse de recuperare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificînd argumentele recurentului, Colegiul penal atestă, că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, însă ultimul critică hotărîrea instanței de apel nefiind de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, totodată, exprimîndu-și dezacordul cu aplicarea a unei pedepse prea blîndă în privința inculpaților și încasarea parțială a prejudiciului moral cauzate părții vătămate.

În acest sens, Colegiul reține că verificarea probelor constă în analiza probelor acumulate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, care se efectuează prin acțiuni procesuale prevăzute de prezentul cod, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei și a coroborării tuturor probelor în ansamblu.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței, totodată decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul constată, din materialele dosarului că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului D. Drobot în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (1) Cod penal, iar inculpatul C. Drobot în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, soluție pe larg expusă în pct. 4.1 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu este necesară.

În acest context, Colegiul penal constată că instanța de apel a judecat cauza sub toate aspectele în corespundere cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care au dus la pronunțarea unei hotărîri întemeiate și legal adoptate.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și a dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în prezenta cauză.

Totodată, Colegiul penal precizează că, din conținutul recursului rezultă că recurentul semnalează și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, și nicidecum pct. 8) după cum este invocat în recurs.*

Din analiza minuțioasă a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței unei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În primul rând, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, asta fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Deci, în continuare, Colegiul penal nu se va expune asupra celor invocate referitor la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de către inculpați.

În opinia Colegiului penal, critica recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpaților D. Drobot și C. Drobot în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, întrucât s-a făcut o apreciere greșită a probelor care au demonstrat cu certitudine vina acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, nu este relevantă în cazul supus examinării din motiv că, instanța de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului D. Drobot de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, iar inculpatul C. Drobot a fost achitat pe acest capăt de învinuire din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de recurs conchide că, în urma evaluării integrale a probelor prezentate instanța de apel, și anume în baza declarațiilor martorilor S. Tolpa și O. Dziuba, a constatat cu certitudine faptul că a doua oară partea vătămată Dumitru Mihailov a fost lovit doar de un singur inculpat D. Drobot, acest lucru fiind afirmat chiar și de inculpat.

Atfel, Colegiul reține drept justă concluzia instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe în latura ce ține de achitarea inculpatului C. Drobot în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv pe cauză nu au fost prezentate suficiente probe care ar putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare în privința acestuia în latura dată.

În atare circumstanțe Colegiul penal, apreciază ca fiind corectă situația de fapt, stabilită de către instanța de apel, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Referitor la dezacordul recurentul cu privire la aplicarea unei pedepsei prea blânde față de inculpați, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana inculpaților, circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, aplicându-le acestora o pedeapsă echitabilă, respectându-se prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnați inculpații.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului D. Drobot, instanța de apel a ținut cont de de persoana inculpatului, de faptul că inculpatul este la prima abatere, se caracterizează pozitiv și îi pare rău de cele întâmplate, a luat măsuri în vederea recuperării prejudiciului adus părții vătămate. În atare circumstanțe, instanța de apel just a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului D. Drobot prevederile art. 90 Cod penal, din motiv că corectarea și reeducarea inculpatului se va atinge și fără izolarea acestuia de societate, astfel, dându-i posibilitatea reală să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune.

Referitor la aplicarea pedepsei față de inculpatul C. Drobot, instanța de apel, la fel, a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea celui condamnat, precum și prevenirea săvârșirii de către el a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prevăzută de legislator sub formă de amendă în mărimea prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa aplicată fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral cauzat părții vătămate D. Mihailov, Colegiul penal consideră relevantă decizia instanței de apel în latura dată, deoarece instanța a ținut cont de faptul că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora a avut de urmat un tratament medical de lungă durată și i-a fost stabilită invaliditate, prejudiciul moral fiind evident și care necesită recuperare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dudulica Liubomir în numele părții vătămate Mihailov Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al

Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Drobot Dorel Constantin și Drobot Constantin Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **20 aprilie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan